



תלמיד בתי-ספר ככל הארץ, והעוסק בפעולה התרבותית כבתי-החולים וכ- שכונות-מצוקה. תמיד היתה לו מודעות פוליטית. בבית הספר היה מארגן הרצאות בנושאים אקטואליים.

קודם לבן
אחר-כך שמנת

ל קראת סיום בתי-הספר התיכון עברה המישפחה לבתי-ים. "אהבתי את יפו ובכיתי כמו ילד קטן כשהיננו



צריכים לעזוב את השכונה. להורים יפו זה לא היה סטייל. החלום של כל בורגני קטן, זה להיות בורגני יותר גדול".
כיום מתגורר חיים עם אשתו, פנינה, ברירה מרווחת ביותר כרמת-השרון. דירה חדשה בקומה העליונה בכניין. גם הגג שייך להם. כבוא היום יבנו עליו, זה החלום.
הקירות בסלון ריקים כמעט

ממאה מטרים רבועים. האשה רצתה רמת-השרון. לי לא הפריע יפו. לפני סיום לימודי בבית-הספר התיכון עזבו הוריו את יפו ועברו לגור בבתי-ים. עד היום מצטער חיים רמון על צעד זה שעשו הוריו בשנות נעורו.

האשה אחר-אית

ביתם של בני-הזוג רמון מלא בעציצים פורחים. על גידולם וטיפוחם אחר-אית פנינה, אשתו של חיים. הזוג מתגורר ברמת-השרון, בדירה ששיטחה יותר יכול לעזור לי בתור פוליטיקאי".
הוא היה פעיל בתא-הסטודנטים של המערך באוניברסיטה. אחרי מלחמת יום-הכיפורים הצטרף כמו כל שאר הילדים הטובים של אז לתנועות המחאה. הוא הפגין יחד עם כולם ודרש את התפטרות הממשלה. הוא לא עשה שום צעד רציני ולא עזב את המפלגה בעיקבות המחדל. ברגע שגולדה ודיין התפטרו, ראה כי פעילותו נשאה פרי. וזה מה שמנחה אותו לכל אורך הדרך הפוליטית שלו: "בפוליטיקה אתה מנסה למצוא את האלטרנטיבות הפחות גרועות. בניגוד לנישואין, שם אתה מחפש את הדבר הכי טוב."



בד-ליצוזה
רמון מעיד על עצמו שהיה ילד מבוגר. כבר מגיל צעיר היה עסוק בקריאת עיתונים ו.אני קורא אנציקלופדיות מגיל 10. כילד עשה. לדבריו, הכל - חוץ מללמוד.



התונה

את פנינה, אשתו הכיר חיים בברכה באוניברסיטה. היה לו לדבריו, שם רע בין הבנות. הוא נחשב לבחור לא רציני, ובילה כל יום עם צעירה אחרת. חיים ופנינה נישאו לפני שלוש שנים.
כרגע, וכבר כמה שנים, זו הפוליטיקה. מה דוחף איש כזה לרוץ קדימה? "נתחיל מהדברים היפים: יש לי ריעות ואני רוצה ליישם כמה שיותר מהן. ישנו העניין האישי שאני רוצה להיות בתחום הפסיכולוגי. התחושה שיש לך איך קיום. וישנם דברים אחרים, שהם בתחום הפסיכולוגי. התחושה שיש לך כוח לעשות דברים, שאתה חושב שאתה יכול להיות דברים, זה דוחף אנשים למעשים משמעותיים".
קשה לומר עליו שהוא טיפוס של מהפכן. קשה לומר עליו שהוא איש שייחלם על ריעותיו עד הסוף. הוא



חייל

רמון היה קצין בחיל האוויר והגיע לדרגת סרן. בתמונה: צוער בקורס קצינים.



ביתו

עד גיל 17 גדל חיים רמון בשכונה ביפו שנקראה. השטח הגדול. מישפחתו עברה לשם מייד אחרי כיבוש יפו. באופן טיבעי, לא התערבנו עם הערבים. הוא זכור. הלכתי מכות עם הילדים הערביים.
הוא מספר כי התרגש בטקס ההשבעה בכנסת, אבל ניכר בו שזה היה לו ברור מאליו שלשם יוביל מסלול-חיו. עוד נתקופת הצבא, כשהיה קצין בחיל-האוויר, היה מקורב ללוחה אליאב, כשזה היה עדיין מזכיר מיפלגת העבודה. אז כבר היה לי ברור שאני הולך לחיים פוליטיים".
הוא הצטרף למיפלגת העבודה ואחרי שגמר את הצבא כסרן, החליט ללכת ללמוד מישפטים. "חשבתי שזה